

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Fejes Ferenc ügyvéd által képviselt felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt alperes ellen felmentés jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 2.M.536/2007. szám alatt megindított, és másodfokon a Fővárosi Bíróság 49.Mf.634.414/2009/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében a másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 49.Mf.634.414/2009/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 20.000 (Húszezer) forint + 5.000 (Ötezer) forint ÁFA felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes 2001. május 1-től közalkalmazotti jogviszonyban állt a ... Igazgatósággal, főelőadó munkakörben. E szervnek 2008. január 1-től az alperes a jogutóda.

Az alperesi jogelőd munkáltatói jogkör gyakorlója 2006. december 28-án kelt felmentéssel, 2007. július 1-el kezdődő felmentési idővel 2007. október 31-el megszüntette a felperes jogviszonyát. Ennek indokolása szerint a haderő reformmal kapcsolatban megjelent 2118/2006. Korm. határozat, valamint a végrehajtására kiadott 118/2006. és 114/2006. HM utasítás alapján a ... 2006. december 31-ei hatállyal megszűnt, és a közalkalmazott felperes munkaköre is.

A felperes keresetében a felmentés jogellenessége megállapítását, és a jogellenesség jogkövetkezményei alkalmazását kérte.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2.M.563/2007/27. számú ítéletében megállapította a 2006. december 28-án kelt felmentés jogellenességét, valamint azt, hogy a felperes jogviszonya az alperesnél az ítélet jogerőre emelkedése napján megszűnik. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2007. július 1-től 2009. február 18-ig terjedő időszakra 2.325.838 forint elmaradt illetményt és annak 2008. április 26-tól a kifizetésig járó törvényes kamatát, nyolc havi átlagkeresetnek megfelelő 1.334.464 forintot, valamint 122.694 forint bérkülönbözetet. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

A munkaügyi bíróság megállapította, hogy a felperes a jogutód alperesnél továbbfoglalkoztatásra került. Egyfelől azért találta jogellenesnek a felmentést, mert jogi álláspontja szerint a jogviszonyt megszüntető intézkedés nem az arra jogosulttól származott. A felmentő intézkedést aláíró S. A. 2006. december 28-án jogszerűen nem menthette fel a felperest a jogutód szervnél 2007. július 1-től kezdődően, mert a 2006. december 31-én megszűnt szervezet vezetője ebben az időpontban munkáltatói jogkört nem gyakorolt, hatásköre a szervezettel együtt 2006. december 31-vel megszűnt.

A munkaügyi bíróság szerint a felmentés indokolása nem felelt meg a valós és okszerű indokolás törvényi követelményének. A hivatkozott Korm. határozatból nem következett a felperesi jogviszony megszüntetése. Noha 2006. december 31-el a felperes munkáltatója megszűnt, a felperes továbbfoglalkoztatása eredeti munkakörében folytatódott. A munkaügyi bíróság továbbá a Kjt. 30.§ (3) bekezdésének megsértését is megállapította, mert a jogutód szervezetnél voltak olyan munkakörök, amelyek ellátásához szükséges végzettséggel, képzettséggel a felperes rendelkezett, ugyanakkor azt az alperes két olyan személlyel töltötte be, akiknek a kinevezéséhez szükséges képesítés megszerzését a kinevezési okiratban kötötte ki.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 49.Mf.634.414/2009/3. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezett részében részben megváltoztatta. A felmentés jogellenességére vonatkozó rendelkezést helybenhagyta azzal, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonya az alperesnél 2010. április 14-én szűnt meg. A felperes keresetfelemelésére tekintettel kötelezte az alperest további egyhavi végkielégítés címén 166.808 forint, valamint további elmaradt illetmény címén 198.786 forint és ennek késedelmi kamata megfizetésére, míg az átalány kártérítés összegét hathavi átlagkeresetnek megfelelő 1.000.848 forintra leszállította.

A másodfokú bíróság tévesnek találta a munkaügyi bíróságnak a felperes eredeti munkakörben történt tovább-foglalkoztatására

vonatkozó megállapítását. Kiemelte, miszerint a felperes a személyes meghallgatása során maga is akként nyilatkozott, hogy az új szervezetben semmilyen munkakört nem ajánlottak fel részére, különböző helyekre irányították és ott segített be adminisztratív munkakörökben. A felperes 2007. január 1-től nem meghatározott beosztásban, a pénzügyi referens által meghatározott kisegítést végzett.

A másodfokú bíróság nem osztotta a munkaügyi bíróság álláspontját a felmentő intézkedés alaki jogellenességével kapcsolatban sem. E körben azt emelte ki, miszerint a felmentés kiadásakor, 2006. december 28-án az alperesi jogelőd szervezet még nem szűnt meg, ekkor a felperes felett a munkáltatói jogkört S. A. gyakorolta, tehát a 2006. december 29-én közölt felmentés az arra jogosult munkáltatói jogkör gyakorlójától származott. Ezen nem változtat az a körülmény, hogy a ... 2006. december 31-el jogutódlással megszűnt, mert a közalkalmazotti jogviszonyokban is alkalmazandó Mt. 85/A.§ (2) bekezdése értelmében adott esetben a joghatályosan közölt felmentésből eredő jogok és kötelezettségek 2007. január 1-el a jogutódra szálltak át. A Kjt. 33.§ (1) bekezdése pedig nem zárja ki, hogy a felmentési idő akár a közlést követően hónapokkal később kezdődjön meg.

Ugyanakkor a másodfokú bíróság egyetértett a munkaügyi bíróság azon jogi álláspontjával, mely szerint a keresettel támadott felmentés a Kjt. 30.§ (3) bekezdésébe ütközik, ami önmagában megalapozza a jogellenesség megállapítását.

A másodfokú bíróság N.-né T. M. és L. I. korábbi munkaköri leírásai, új kinevezési okiratai, valamint a személyi beszélgetésekről készült jegyzőkönyvek alapján arra a jogkövetkeztetésre jutott, hogy a jogelőd és a jogutód munkáltatónál az érintettek által betöltött azonos megnevezésű főelőadói munkakörök nem azonosak.

A másodfokú bíróság ítélete indokolásában kiemelte, hogy az új szervezetben kialakított főelőadói munkakörök betöltéséhez az alperes szakirányú felsőfokú végzettséget, mérlegképes könyvelői végzettséget írt elő, amely előírásnak a felperes megfelelt, mert a 2004. július 21-én kelt főiskolai oklevél által tanúsított közgazdász végzettsége nyilvánvalóan magasabb végzettséget jelent. Ugyanakkor az alperes N.-né T. M. és L. I. részére a 2007. január 1-től létrejött új főelőadói beosztáshoz szükséges képesítési előírás megszerzése alól határozott időre felmentést adott. Minthogy a felperes a felmentésekor már rendelkezett az előírt szakirányú felsőfokú végzettséggel, így az alperes a honvédségnél foglalkoztatottak közalkalmazotti jogviszonyával összefüggő egyes kérdések rendezéséről szóló 25/1992. (XI.25.) HM rendelet (R.) 16.§ (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra figyelemmel a nevezett

személyek részére az említett felmentést nem adhatta volna meg, és a főelőadói munkakörök valamelyikét felperes részére kellett volna felajánlania.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kérte.

A felülvizsgálati érvelés szerint L. I., N.-né T. M. és I. T. munkakörei nem szűntek meg az átszervezéssel, hanem azok ugyanúgy megtalálhatók az új szervezet keretében, mint korábban az átszervezés előtt. Az átszervezés előtti és utáni munkaköri leírások között nagy a hasonlóság, ezen túl a tanúvallomások igazolták is, hogy a munkakörök érdemben változatlanok maradtak. A három érintett személy munkaköre ezért tartalmát tekintve ugyanaz maradt, csupán ahhoz új feladatok társultak és 2007-től szakirányú felsőfokú végzettség lett a követelmény a korábbi szakirányú középfokú végzettség helyett.

Az alperesi hivatkozás szerint ezért nevezettek által betöltött munkakörök nem voltak üres munkakörök, nem minősültek tehát olyannak, amelyet a felperesnek fel kellett volna ajánlani a közalkalmazotti jogviszonya megszüntetése során. Az a körülmény, hogy Nagyné Tóth Mária és Lajtos Ildikó esetében nem volt meg a képesítés a 2007-től hatályos főelőadói munkakör betöltéséhez - mivel a képesítési követelmény nőtt - még nem eredményezte, hogy a felperes jogviszonyának megszűnésekor ezen új főelőadói munkakörök üresek lettek volna, hiszen az ő jogviszonyuk folyamatos volt az átszervezés alatt, és tovább fennmaradt a jogutód szervezetben.

Minthogy nevezettek munkaköre nem szűnt meg, a munkáltató előírhatta számukra az új képesítési, végzettségi követelmények megszerzését a R. alapján.

A perbeli esetben nem arról volt szó, hogy egy megfelelő képesítéssel nem rendelkező személlyel létesítettek egy új közalkalmazotti jogviszonyt, hanem a meglévő és az átszervezés kapcsán fennmaradó közalkalmazotti jogviszonyban tevékenykedő közalkalmazottak esetében írták elő a megváltozott képesítési követelmények megszerzését, hogy munkakörükben megtarthatók legyenek. Ennek nem mond ellent az sem, hogy nevezetteket formálisan az új szervezetben adminisztratív okok miatt kinevezték.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet „helybenhagyását” kérte.

A felmentés jogellenessége körében a felperes figyelembe kérte venni azt a perbeli álláspontját, mely szerint a megszűnő jogelőd szervezet munkáltatói jogkör gyakorlója a szervezetétől

jogutódlással átvett közalkalmazott jogviszonyát felmentéssel jogszerűen nem szüntethette meg. A Legfelsőbb Bíróság a felperes határidőben előterjesztett ellenkérelmét, így - tartalmilag - csatlakozó felülvizsgálati kérelemként bírálta el.

A Legfelsőbb Bíróság a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét és az alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 274.§ (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül vizsgálta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésre álló periratok alapján azzal egészíti ki a tényállást, hogy az alperesi jogelőd - többek között - főelőadó és előadói munkakörökben foglalkoztatott közalkalmazottakat, így a felperest, valamint N.-né T. M.-t főelőadóként, L. I.-t és I. T.-t előadóként. Az alperes szervezetében

- megváltozott szakképzettségi követelménnyel -, de lényegében azonos munkaköri feladatokkal ugyanúgy három főelőadói munkakör volt, mint a jogelőd szervezetnél, az előadói munkakörök száma csökkent.

Az alperesi jogelőd 2006. december 5-én a személyi beszélgetésekről felvett jegyzőkönyvek szerint a főelőadó munkaköröket az előírt végzettséggel rendelkező I. T.-nak, illetve az előírt végzettséggel nem rendelkező N.-né T. M.-nak és L. I.-nak ajánlotta fel. Az alperes az elsőfokú eljárás során nem vitatta, hogy a jogelődnél főelőadóként foglalkoztatott felperes közigazdász végzettséggel rendelkezik, a másodfokú eljárásban az ezt tanúsító okirat alperes részére történő bemutatását a felperes igazolta is. Ebből következően az alperes utóbb megalapozottan már nem hivatkozhat arra, hogy a felperes nyelvvizsga hiányában feltehetőleg a végzettség ellenére diplomával nem rendelkezett, mert ez a kérdés nem képezte a megelőző eljárások tárgyát, a jogerős ítélet pedig csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálattal, amely az első-, és másodfokú eljárásban is felmerült (BH 1997.54., EBH 2000.375.).

Az alperes 2006. december 7-én folytatott le személyi beszélgetést a felperessel, közölve, hogy felmentésre kerül 2007. június 30-tól és részére beosztást nem ajánl fel. A felperes jegyzőkönyvbe foglalt kérése volt, hogy a felmentését 2007. január 1-ét megelőzően közöljék.

Az így kiegészített tényállás alapján az eljáró bíróságok által levont jogkövetkeztetés nem jogszabálysértő.

A másodfokú bíróság helytállóan fejtette ki, miszerint a joghatályosan közölt felmentést az utóbb bekövetkezett jogutódlás, és ezzel összefüggésben a munkáltatói jogkört gyakorló személyének változása nem teszi jogellenessé és a felmentés jogszerűségét - különös tekintettel a felperes kifejezett kérelmére - egymagában nem befolyásolja az sem, hogy a felmentésben megjelölt felmentési idő mikor kezdődött.

Lényeges körülmény azonban, hogy az alperes a felperes felmentését nem létszámcsökkentéssel, hanem a jogelőd szervezet és felperes munkaköre megszűnésével indokolta. A kiegészített tényállás alapján azonban tény, hogy az új szervezetben a főelőadói munkakörök megmaradtak, csak azokba az alperes nemcsak addig főelőadóként, hanem addig előadóként foglalkoztatott személyeket is kinevezett. Ezért a felmentés indokolásából okszerűen nem következett a felperes közalkalmazotti jogviszonyának megszüntetése.

A másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül értékelte, miszerint főelőadói munkakörre előírt felsőfokú végzettséggel rendelkező - addig főelőadóként foglalkoztatott - felperes az adott munkakörben kinevezhető lett volna, ugyanakkor az alperes főelőadóként tovább foglalkoztatott két személynek a munkakör betöltéséhez szükséges képesítés megszerzése alól határozott időre - a R. 16.§ (1) bekezdés b) pontját megsértve - felmentést adott.

A felülvizsgálati kérelem érvelése annyiban ugyan helyes, hogy 2006. december 7-én a felperessel folytatott személyi beszélgetés időpontjában már nem volt a felperes részére felajánlható be nem töltött munkakör, ami azonban az alperes előbbiekben kifejtett jogellenes magatartásának volt a következménye.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet - jogszabálysértés hiányában - a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes alperest kötelezte a Pp. 78.§ (1) bekezdésének alkalmazásával a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, míg a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2011. április 13.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika a tanács elnöke, Dr. Stark Marianna s.k. előadó bíró, Dr. Földényi Gyuláné s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő